

Lifestyle

Golfbaan voor iedereen

Nederland telt meer dan tweehonderd golflocaties. We speelden er vier, die toevallig net de rijke diversiteit aan banen mooi illustreren » Jan Kees Kokke

Boven en onder
Spaarnwoude, het drukst bespeelde golfcomplex van Europa
 FOTO: PETER BOER

Het is net voetbal. Iedereen heeft er een mening over. Zoals: 'Spaarnwoude is een golfabriek.' En: 'De Eindhovense Golfclub is niet van deze tijd.' Of: 'Alle banen zijn hetzelfde. Hollandse eenheidsworst.'

Dat laatste is een statement van Frank Pont, voormalig civiel ingenieur bij Shell en investmentbanker bij Deutsche Bank, die een nieuw leven begon als golfbaanarchitect. In zijn groeiende opdrachtenportefeuille zit onder andere de Kennemer Golf & Countryclub, die hij adviseert bij de voorbereiding van het KLM Open, dat hier in augustus plaatsvindt.

De golfmarkt verandert, zegt hij. 'Golfers zijn net als mensen die auto's of mobiele telefoons kopen. Ze willen veel keuze, een grote verscheidenheid in aanbod. In Nederland zie je in golf heel veel van hetzelfde. Net Russische staatswinkels.'

Om die reden moet er volgens Pont meer aanbod komen: 'Meer productconcurrentie leidt tot een beter product voor een lagere prijs.'

Reden genoeg om eens rond te kijken in golfland Holland. Keuze genoeg. Bijna tweehonderd locaties waar je terecht kan voor golf. 'Even een baantje lopen', zoals de 'nieuwe' golfer al te luidruchtig roept. Tot afschuw van de 'oude' golfer, die vindt dat je de baan niet 'loopt', maar 'speelt'. Subtiel verschil. En de verschillen zijn nog groter als je kijkt naar het karakter van de 'oude' en de 'nieuwe' clubs.

'Nieuwe' golfers vind je en masse op golfbanen als Spaarnwoude en De Lage Vuursche. 'Oude'

golfers tref je bijvoorbeeld nog aan op de Keppelse Golf of de Eindhovense Golfclub. Toevallig vier banen die nu net de rijke diversiteit aan golf in Nederland karakteriseren. Niet alleen wat je ervaart, maar ook wat je betaalt.

Hoog serviceniveau

Welkom op de golfbaan De Lage Vuursche. Althans voor wie er lid is van de Golfsociëteit De Lage Vuursche. Wie dat niet is kan telefonisch een starttijd proberen te reserveren. À 120 euro. Alleen door de week. En als er niet toevallig een bedrijfs

ZODRA DE 'CADDIEMASTER' EEN VREEMDELING IN HET VIZIER KRIJGT, WAARSCHUWT DEZE TERSTOND DE DIRECTEUR

golfclub is. Lid worden kan ook, à 1600 euro per jaar. Op voorwaarde dat je in het bezit bent van een aandeel en de ballotage bent gepasseerd. De aandelen worden vrij verhandeld. Wie handig is, had zich al zes jaar geleden ingekocht. Bij de oprichting van de Lage Vuursche was de aandeelprijs 25.000 gulden. Inmiddels is de marktwaarde verviervoudigd. Of wat de liefhebber ervoor biedt.

Je kan ook bedrijfslid worden. Dan hoef je geen aandeel te kopen, betaal je 17.000 euro per jaar voor twee personen en mag je één keer per jaar een dagdeel golfen met je relaties. De Lage Vuursche kent honderd sponsors en tweehonderd bedrijfsleden, dus er is altijd wel iets in de baan dat de vijf-honderd 'gewone' leden van de duurste club van Nederland voor de voeten loopt. Tot de leden behoren John de Mol, Jaap Blokker en John New-

bank, de tekstschrijver van Marco Borsato. Lid en tevens sponsor Dirk Jan Paarlberg wordt zelden op de club gesignaleerd.

Hoe is de sfeer op De Lage Vuursche? 'Zakelijk', is de typering van Hans Bonnet, radioloog en voorzitter van de vereniging annex 'golfsociëteit'. Naast de uitzonderlijke kwaliteit van de baan prijst hij het serviceniveau. Gratis oefenballen, clubs die na afloop worden schoongemaakt, en je kan je schoenen laten poetsen in de kleedkamer, waar zich ook een fitness, Turks bad en sauna bevinden.

We spelen een rondje op invitatie van een lid. De baan is afwisselend en ligt er fraai bij, mooi ingepast tegen de bosrand. Bijna alle holes grenzen aan water. Knap dat de architect achttien holes heeft weten aan te leggen op dit stuk grond, dat er net te klein voor is. De perfectie van de baan wordt hooguit verstoord door enkele hoogspanningsmasten en flarden verkeerslawaaai op de drukke Dolderse Weg. De haviken, buizerds, boomvalken en de bijzondere wilde bijen die in de baan huizen trekken zich er niets van aan.

Het lijkt een aangename middag te worden, tot dat we op een groep spelers stuiten die nauwelijks enige voortgang maakt. Niet verwonderlijk, want als de een geen airshot maakt, slaat de ander de bal loodrecht uit de flank. Onze gastheer ontsteekt in grote woede door dit oponthoud, roept dat alles maar golft vandaag de dag, onderneemt verwoede pogingen het gezelschap te passeren, maar legt zich neer bij de mededeling dat daarvoor nog meer volk zit. Het blijkt een relatiemiddag van een van de sponsors. 'Ja, zo'n man vraagt zijn relaties natuurlijk niet of ze sowieso wel kunnen golfen', klaagt onze gastheer. 'Logisch dat iedereen er maar op los golft.'

Toch kan lang niet Jan en alleman argeloos het terrein van De Lage Vuursche oplopen. Zodra de 'caddiemaster' een vreemdeling in het vizier krijgt,

dereen

waarschuwt deze terstond de directeur, die zich hoogst persoonlijk naar buiten begeeft om te informeren wat deze hier te zoeken heeft. Maar zo feilloos zijn bewaking en ballottage ook weer niet, want tot haar verbijstering constateert een vrouwelijke gastspeler na afloop van haar ronde dat uit de tas in de kleedkamer een kostbaar kledingstuk is ontvreemd.

Nee, dan de Keppelse Golfclub. Wat een contrast. Geen enkele pretentie hier diep in de Achterhoek. Het vlakke negen holes-baantje ligt diep verscholen in het bos achter Hoog-Keppel. Aan de Oude Zutphenseweg, een ouderwets, onbedorven zandpad. Niemand te bekennen die ochtend, behalve een enkel lid, draagtasje aan de schouder, dat bedaard aan-

in de tap, fris en sterke dranken in de koelkast en er liggen tosti's voor het tosti-ijzer. Het servies graag afspoelen. Tel wat je verteert zelf op en doe het geld in het daartoe bestemde doosje op de bar. Wil je telefoneren? Leg er dan 20 cent per minuut bij.

Ergens staat een mandje met gemerkte golfballen. Vind je een gemerkte bal in de baan, dan gooi je hem in de mand. Tref je een bal met je eigen merkje erin aan, dan haal je hem er weer uit. Zo komt elke verloren bal weer bij de oorspronkelijke eigenaar terug. Ernaast staat het 'peukenpotje', waar je je eigen of gevonden peuken na het golfen kan deponeren.

Zóveel vertrouwen kom je vandaag de dag niet vaak tegen. Hier op de Keppelse Golf hebben ze er alle geloof in de golfende mens. Hoewel. 'We hebben op onze club ook een aantal drammers', vertelt een lid dat even later komt binnenwandelen. 'Die vinden dat we de baan naar achttien holes moeten uitbreiden. Dan krijg je dus allemaal nieuwe leden. Moet je maar afwachten of die er bij passen.'

Instantsucces

Terug naar het westen. Hoe anders is de sfeer op openbare golfbaan Spaarnwoude, het drukst gespeelde golfcomplex van Europa. 140 ha, 66 holes, honderdduizenden bezoekers en een omzet van 6,5 miljoen euro per jaar. Groot, betaald parkeerterrein voor auto's, speciaal parkeerterrein voor golfkarren. Elke dag, zeven dagen in de week van zonsopgang tot zonsondergang vol bezet.

We reserveren telefonisch een starttijd, sluiten ons aan in de file naar de eerste tee, spelen wedstrijd (greenfee 30 euro) en staan verbaasd over het gevarieerde parklandschap waar de achttien fraaie holes doorheen slingeren. De enige dissonant is de snelweg A9, die dwars en hoog door de golfbaan loopt.

Van de grote verandering die Spaarnwoude recentelijk onderging, is uiterlijk nog niets te merken. Het recreatieschap Spaarnwoude (een samenwerking van de gemeenten Amsterdam, Haarlem en Velsen) nam in 1977 het toen gedurfde initiatief

hier Nederlands eerste openbare golfbaan aan te leggen. Het bleek een instantsucces. In de privatiseringsgolf deed de overheid de baan (althans een pachtovereenkomst van de grond) en opstellen voor een luttel bedrag over aan de beherende ambtenaar, de horecaexploitant, de golfleraar en de plaatselijke Rabobank-directeur. Die verkochten het door aan een consortium bestaande uit GMG Golf Management Group en Waterland Private Equity Investments, beide gevestigd in hetzelfde pand in Bussum. Dit gezelschap werkt weer nauw samen met de ANWB, die het 'vrije golf' tot een van zijn kernactiviteiten heeft verheven.

Nu even een uitstapje naar het zuiden. Verborgen in de bossen tussen Eindhoven en Valkenswaard ligt de Eindhovense Golfclub. Niets verstoort er de rust. Of het zou de verrassende opmerking kunnen zijn die directeur Henk Heyster van de Nederlandse Golf Federatie (NGF) zich onlangs liet ontvallen. 'De Eindhovensche is niet van deze tijd.' Hoezo? Zou dat ook gelden voor de vele prominente leden die de Eindhovensche kent, zoals de nazaten van de familie Philips, NGF-president Willem Maris, topgolfer Maarten Lafeber en Guus Hiddink?

Niks mis met de Eindhovensche (greenfee 80 euro). Een volstrekte kalmte daalt op de bezoeker neer. Genieten van het stijlvolle landhuis, dat als clubhuis dient. Genieten van de vorstelijke baan, die volledig verdwijnt in de natuur. Genieten op het terras, dat uitkijkt op een verstild vennetje. Eindelijk een plekje in Nederland waar de tijd nog volstrekt stil lijkt te staan. ■

Onder links **Keppelse Golfclub: vertrouwen in de golfende mens**
Onder rechts **Golfsociëteit De Lage Vuursche: zakelijk**

stalten maakt om af te slaan. Hij knikt ons vriendelijk toe, ziet dat we hier vreemd zijn en stelt zich voor. Willen we koffie? Kunnen we binnen zelf inschenken. 'Zet maar op mijn naam en de rest vind je vanzelf. Het is hier allemaal zelfbediening.' Om vervolgens gemoedelijk achter zijn bal aan te wandelen.

In het houten clubhuisje met rood geblokte gordijnen treffen we op een tafeltje het 'greenfeeboek' en de 'greenfeebus' met een korte handleiding. Je noteert je naam en deponeert 30 euro, in het weekend 40, in de greenfeebus. Verder lezen we: bier zit

